

fremmest den Udgift, der er lovfæstet, saa er Tiden inde, mener det ærede Medlem, til — ved at stille større Beløb fra Statskassens Side til Disposition — at animere til, at Virkningerne af saadanne Foranstaltninger saa vidt muligt og saa langt som muligt udslettes gennem de Beløb, Hjælpekassernes Bestyrelser stiller til Disposition i Henhold til Bevilling fra Kommunalbestyrelserne. Mig forekommer dette at være et højest besynderligt og ogsaa urigtigt Ræsonnement.

Det ærede Medlem siger, at Kommunernes Budgetter er anspændte. Deri har han Ret, og det glæder mig, at det nu endelig bliver erkendt fra socialdemokratisk Side, thi Konsekvensen af denne Erkendelse maa nødvendigvis være, ikke at man animerer Kommunerne til Udgiftsforøgelser, men at man drager Omsorg for, at Kommunerne faar Udgiftslettelse, først og fremmest paa de Omraader, som budgetmæssigt vejer tungest. Det er dette, man fra Regeringens Side har tilsigtet ved den Række af økonomiske Forslag, som er fremsat, men som jo desværre ikke, til Trods for at det ærede Medlem Hr. Hækkerup har den Opfattelse, han her har givet Udtryk, har fundet nogen Tilslutning fra det ærede Medlems Side.

Naar det ærede Medlem Hr. Mads Larsen siger, at Regeringen har intet foretaget sig for at komme Kommunerne til Hjælp, saa ved det ærede Medlem særdeles vel, at der fra Regeringens Side er Foranstaltninger under Udformning og til Dels ogsaa forelagt for dette høje Ting, som i høj Grad tilsigter at hjælpe Kommunerne, og vel at mærke hjælpe paa et saadant Grundlag, at man tør haabe, at Hjælpen virkelig kan blive effektiv, medens det, det ærede Medlem Hr. Mads Larsen vilde i forrige Samling i Tilknytning til en Finanslovbevilling, som ikke var hjemlet i gældende Lov, var en Attrap, som man agtede at præsentere Kommunerne.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at saa længe Hjælpekasseloven har bestaaet, har man aldrig ydet det Tilskudsmaksimum af $\frac{1}{3}$, som oprindeligt var fastsat i Loven, idet dette var hindret gennem det Maksimumsbeløb af 250 000 Kr., som oprindeligt var fastsat. I Aarene fra 1911 til 1917 ydedes der gennemsnitligt fra Staten $\frac{1}{6}$ af Kommunernes Udgifter som Refusion, et enkelt Aar 1915—16 gik det af særlige Grunde ned til at være kun ca. $\frac{1}{14}$, derefter hævede man det fastsatte Maksimumsbeløb, hvorefter Statstilskuddet blev $\frac{1}{3}$ af Udgifterne; senere har det bevæget sig omkring $\frac{1}{8}$, altsaa ikke saa grumme langt

fra, hvad Tilfældet var i Hjælpekasselovgivningens første Aar.

Ser vi nu paa Stillingen i indeværende Finansaar, for 1926—27, og spørger, om der i de Resultater, som dette Aar hidtil har givet, ligger nogen som helst Begrundelse for den af det ærede Medlem Hr. Hækkerup fremsatte Opfattelse, at Hjælpekasseudgifterne kan ventes at ville stige stærkt, vil man finde, at dette aldeles ikke er Tilfældet. Jeg har for Finansaaret 1926—27 ladet foretage en Undersøgelse af, hvor meget Hjælpekasserne har disponeret over indtil 15. Marts, altsaa praktisk taget for det hele Finansaar, og det viser sig, at der er en tydeligt udtalt Nedgang i Hjælpekasseudgifterne i en hel Række af Landets Amter. Lad mig nævne f. Eks. Aarhus Amt, hvor man i 1925—26 har brugt 466 000 Kr., 1926—27 239 000 Kr., Ringkøbing Amt, hvor man i 1925—26 brugte 404 000 Kr., i 1926—27 243 000 Kr.; Ribe Amt, hvor man i 1925—26 anvendte 318 000 Kr. i 1926—27 260 000 Kr. Det samme Billede, som disse Amter frembyder, genfinder man ved Undersøgelse af en hel Række andre Amter; kun forholdsvis faa udviser Stigning, og den er i alle de Amter, hvorom der er Tale, meget minimal. Lad mig nævne f. Eks. paa Bornholm en Stigning af ca. 5 000 Kr., for Odense en Stigning af ca. 24 000 Kr., for Svendborg en Stigning af ca. 10 000 Kr. og for Thisted en Stigning af ca. 10 000 Kr. Men det er som sagt minimale Stigninger i Sammenligning med Nedgangen i en Række andre Amter, og Enderesultatet vil efter den Opgørelse, som nu er foretaget, betyde en Nedgang i Landets Amter i 1926—27 sammenlignet med 1925—26 paa ca. 650 000 Kr. At denne Nedgang saa udlignes ved en overordentlig Stigning i København, er jo en Sag, som ikke begrundet et Ændringsforslag som det, der her stilles. I København er der nemlig en Stigning fra 2,2 Mill. Kr. i 1925—26 til $3\frac{1}{4}$ Mill. Kr. i 1926—27, hvorved der kommer en samlet forventet Stigning i 1926—27 paa ca. 393 000 Kr. Denne beror altsaa udelukkende paa den Maade, hvorpaa man har forvaltet Hjælpekassemidlerne i Københavns Kommune. Jeg siger ikke, at dette betyder, at man har misbrugt Midlerne, ingenlunde; jeg har tidligere ved at sætte mig nærmere ind i disse Forhold og faa klarlagt, hvorledes man i de enkelte Tilfælde har disponeret, haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at det efter min Opfattelse ikke var i Overensstemmelse med Hjælpekasselovens Ord og Aand. Jeg ved intet derom i det foreliggende